

«Πανελλαδικές Εξετάσεις και Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα»

Τα αποτελέσματα των πανελλαδικών εξετάσεων επανέφεραν στο προσκήνιο ένα σοβαρότατο εκπαιδευτικό πρόβλημα, που αναμφίβολα θα εξελιχθεί σε κοινωνικοοικονομικό αν δε μεριμνήσουμε για την άμεση καταστολή του. Το πρόβλημα αυτό δεν είναι άλλο από την πρόσβαση μεγάλου αριθμού υποψηφίων στα Τ.Ε.Ι. της χώρας μας, παρά το γεγονός ότι ο μέσος όρος της βαθμολογίας τους είναι κάτω από τη βάση.

Πρόκειται σίγουρα για ένα φαινόμενο που όχι μόνο δεν μας κάνει υπερήφανους, αλλά αντίθετα υπονομεύει όλες τις προσπάθειες που καταβάλλουμε χρόνια τώρα στα πλαίσια της ανωτατοποίησης, η οποία θα καταλήξει κενό γράμμα, αν του επιτρέψουμε να συνεχιστεί.

Κανείς δεν αρνείται πως όλοι οι νέοι έχουν δικαίωμα πρόσβασης στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, τηρουμένων όμως κάποιων προϋποθέσεων, τις οποίες οφείλουμε εμείς ως εκπρόσωποι των Τ.Ε.Ι. να θέσουμε, αφού η πολιτεία εδώ και χρόνια δε φροντίζει να προασπίζει το κύρος των Ιδρυμάτων και να περιφρουρεί το δικαίωμά μας να παρέχουμε τεχνολογική εκπαίδευση ανταγωνιστική αυτή των προηγμένων ευρωπαϊκών χωρών.

Κάθε χρόνο παραμένουμε ανίσχυροι θεατές στην εισαγωγή υπεράριθμων φοιτητών στα ιδρύματά μας, παρά τις επανειλημμένες «εκκλήσεις μας», διότι η κατάσταση τείνει πλέον να ξεφύγει από κάθε έλεγχο μετατρέποντας τα Τ.Ε.Ι. ως «λύση ανάγκης» για τους αποτυχόντες να εισαχθούν στα Πανεπιστήμια της χώρας. Όταν μάλιστα η χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων παραμένει σταθερά χαμηλή, για χρόνια ολόκληρα, καταδικάζοντας κάθε προσπάθεια βελτίωσης της υλικοτεχνικής υποδομής, η οποία αποτελεί βασική προϋπόθεση για την αναβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Δε θα πρέπει να επιτρέψουμε τη μετατροπή των Ιδρυμάτων μας ως μέσο άσκησης της οιασδήποτε «κοινωνικής πολιτικής», η οποία δε στοχεύει στη βελτίωση της εκπαίδευσης, αλλά αποσκοπεί στην επίτευξη μικροπολιτικών στόχων και κυρίως προσέλκυσης «αναποφάσιστων» ψηφοφόρων.

Θα μπορούσε ένας μαθητής με μέσο όρο βαθμολογίας «3», «5» ή «9» να χαρακτηριστεί φοιτητής και να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις ενός Ανώτατου Τεχνολογικού Ιδρύματος; Την απάντηση δίνει από μόνο του το φαινόμενο των χιλιάδων «αιωνίων» φοιτητών που αποτελούν μάλιστα όχι μόνο για τη βιωσιμότητα των ιδρυμάτων μας, αλλά και πληγή οικονομικής αφαιμάξεως για την οικογένεια και για το σύνολο της ελληνικής οικονομίας.

Ακόμη, όμως και αν μαθητές με τόσο χαμηλή βαθμολογία καταφέρουν, εφόσον εισαχθούν να αποφοιτήσουν από τα Τ.Ε.Ι., μπορεί κανείς να σκεφτεί τι δυνατότητες έχουν οι απόφοιτοι αυτοί να ανταποκριθούν στις επιταγές ενός τόσο ανταγωνιστικού οικονομικού περιβάλλοντος όσο αυτό της σύγχρονης ελληνικής αγοράς;

Τα αποτελέσματα δεκάδων στατιστικών ερευνών αποδεικνύουν ότι η χώρα μας ασφυκτικά από πτυχιούχους τους οποίους αδυνατεί να απορροφήσει, επειδή ακριβώς ποτέ δεν προηγήθηκε ορθολογιστική μελέτη και κατανομή των εισαχθέντων με βάση τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς. Αποτέλεσμα αυτού είναι τα Ανώτατα Ιδρύματα, στο σύνολό τους, να «παράγουν» νέους δυστυχείς, δεσμώτες ενός συστήματος που αδυνατούν να αλλάξουν, που βλέπουν το μέλλον τους να διαγράφεται μελανό, αφού η απειλή της ανεργίας απλώνεται πλέον πάνω από όλες τις παραγωγικές δραστηριότητες.

Η Ελλάδα οφείλει να πάψει να αποτελεί το «φτωχό συγγενή» των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί αν δεν μεριμνήσουμε για το σημαντικότερο θέμα - πέραν αυτού της διατήρησης της εθνικής μας κληρονομιάς και της περιφρούρησης της εθνικής μας ταυτότητας - της εκπαίδευσης. Η εκπαίδευση πρέπει να αναβαθμιστεί σε όλες τις βαθμίδες, την Προσχολική και Πρωτοβάθμια, βήμα - βήμα μέχρι τα Πανεπιστήμια και Τ.Ε.Ι.

Δεν μπορούμε να απαιτούμε από τους μαθητές να επιτυγχάνουν υψηλές βαθμολογίες στην τρίτη Λυκείου, όταν μέχρι τότε ήταν ακούσιοι συμμετέχοντες ενός εκπαιδευτικού συστήματος που δέχεται συνεχώς σε κάθε είδους άστοχες μεταρρυθμίσεις, οι οποίες συνήθως εξυπηρετούσαν πρόσκαιρες πολιτικές ανάγκες.

Βέβαια δεν λείπουν και οι γνωστοί κινδυνολόγοι, που φροντίζουν επιμελημένα, για λόγους που πολύ καλά γνωρίζουμε, να αφήνουν να διαρρέουν φήμες ότι τα Ιδρύματά μας θα πάψουν να έχουν λόγο ύπαρξης αν ισχύσουν αυστηρότερα κριτήρια επιλογής των υποψηφίων. Θα πρέπει να πάψουμε επιτέλους να αποτελούμε τη δεύτερη επιλογή των υποψηφίων και να διεκδικούμε την πρώτη θέση που δικαιωματικά ανήκει στο σύνολο των Ιδρυμάτων μας, διότι είναι πασιφανές ότι αν μας παρασχεθεί η αναγκαία οικονομική βοήθεια είμαστε σε θέση να καταστήσουμε τα Τ.Ε.Ι. ανταγωνιστικά, όχι μόνον σε εθνικό, αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Δε γνωρίζω αν θα έπρεπε τα ίδια τα Ανώτατα Ιδρύματα να φέρουν αποκλειστικά την ευθύνη της επιλογής των υποψηφίων. Θεωρώ όμως ότι μια τέτοια διαδικασία εμπεριέχει πολλούς κινδύνους, ενώ το υπουργείο θα πρέπει να λαμβάνει σοβαρότατα υπόψη τις υποδείξεις και τις προϋποθέσεις, που εμείς πολύ καλά γνωρίζουμε και προτείνουμε κάθε φορά για την εύρυθμη λειτουργία και καταξίωση των Ιδρυμάτων μας.

Αναφέρθηκα πιο πάνω στην εθνική μας κληρονομιά και την εθνική μας ταυτότητα, διότι θεωρώ τους θεσμούς αυτούς άρρηκτα δεμένους με την εξελικτική πορεία του εκπαιδευτικού συστήματος.

Θέλουμε νέους με ενδιαφέρον για τα εθνικά ζητήματα με στόχους και προσδοκίες για το μέλλον τους και την πρόοδο και το μέλλον της χώρας.

Ας συμβάλλουμε όλοι στις προσπάθειες, διότι σίγουρα, για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος που θα βοηθήσει όχι μόνον στην ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας, αλλά θα επαναπροσδιορίσει τους στόχους των νέων μας, οι οποίοι έχουν δικαίωμα όχι μόνο στα όνειρα αλλά κυρίως σε ένα καλύτερο αύριο.

D. Ninos